

Satunnaiset Seikkailijat Marsalan arvokisoissa

Usean vuoden arvokisatouon jälkeen otimme viime syksynä tavoitteeksi tämän vuotiset EM- ja MM-kisat Marsalassa. Ennakkoon paikasta oli vähän tietoa hankittuna parilla aiemmalla kilpailureissulla. Siispä syksyllä aloitimme rahojen säästämisen ja asteittaisen valmistelun matkan onnistumiseksi. Kustannusarviona oli 50.000 mk venekunnalle + lisäjoukkojen kustanteet. Juha hoiti paikallisten kautta majoitukset hyvissä ajoin, mikä osoittautui myöhemmin hyväksi ratkaisuksi. Mikan ja Terhon kanssa laitoimme venettä talven aikana kuntoon ja ohimennen tehtiin prototyyppi trailerista omien kuvien mukaan. Kalusto tulisi siis kuntoon kesää varten, jos Italiaan ajetaan veneen kanssa.

Talven aikana käytiin muiden lähtijöiden välillä tiivistä viestien vaihtoa netin ja sähköpostin kautta ja lopulta kaikki lähtijät olivat selvillä ja matkustustapa alkoi hahmottua. Veneet menisivät rekalla ja ihmiset kukin omalla tavallaan. Talvi meni rek-

kakuljetuksen tarpeiden pyörittämisessä. Kuljetuskehikko ja rantakärret alkoivat hahmottua Terhon luomina ja Sampan kritisoimina, kunnes löytyi malli, joka voitiin ottaa toteutukseen. Siis yksi ongelma oli ratkaistu, kun Sampalla oli kuskikin tiedossa. Materiaalien hankinta näihin meni kohtuullisen hyvin, kun Mikan yhteyksien kautta saatiin ”raudat” ja Samppa sai hankittua kärrejen tavarat sopivasti. Talkoohengessä Rocksien aikoihin saatiin paketit tehtyä ja niiden hienosäätö jäi seuraaville tiistaiskojen illoille. Parin muutoksen jälkeen kärret alkoivat tuntua hyviltä käsitellä ja uskottiin niiden kestävän matkan rasitukset.

Rekan pakkaaminen tehtiin heinäkuun 7. päivänä todella lämpimänä päivänä. Hyvää harjoitusta kisoja ajatellen. Runsaan talkooväen ja nosturin avulla lastaus meni suhteellisen ripeästi ja Kuskimme Markku pääsi hyvissä ajoin liikkeelle kohti Hankoa ja Marsalaa. Seuraavana lauontaina sain kännykkään viestin, että veneet on perillä ilman havaittavia vaurioita, joten lähdimme hyvillä mielin matkaan. Juhan porukka oli lähtenyt liikkeelle edellisenä torstaina junalla ja Mikan perheen kanssa lähdimme lentäen maanantaina 16. heinäkuuta. Mikan porukka jäi Roomaan turisteiksi pari päiväksi ja itse jatkoin suoraan Palermoon. Palermosta jatkoin bussilla Marsalaan ja kävelen pursiseuralle. Sain säälittäviä katseita perillä, kun läpimärkänä menin ottamaan virvokkeita baariin. Matkalaukun kantaminen niissä lämpötiloissa tuo hien pintaan. Tulevaisuutta varten kaikille sinnepäin meneville tiedoksi. Marsalassa ei ole takseja.

Pursiseuralta löysin veneet valmiiksi purettuna siististä rivistä ja tein pikaisen tarkastuksen niille. En itsekkään havainnut suurempia vaurioita ja varusteet näytti olevan kaikissa veneissä tallella. Huhut paikallisten epärehellisydestä eivät pitäneet paikkaansa. Leppäsen porukka oli tullut edellisenä yönä perille ja he tulivat hotellilta muutaman tunnin kulluttua. Ensimmäinen päivä meni veneitten näperelyyn ja kuulumisten vaihteluun muiden kilpailijoiden kanssa. Jenkit ihmettelivät kuljetustapaamme, koska he saivat samaan tilaan mahtumaan vain neljä venettä. Uskoivat kyllä, kun näkivät meidän mallin.

Veneitten mittaukset oli hyvin järjestetty, vaikkakin alkurituaalit oli erikoiset. Niiden selvittyä mittaukset meni hyvin joutuisasti eikä tarvinnut mennä turhaan jonottamaan. Veneen ilmoittautumisnumero oli myös mittausjärjestys.

Harjoituspurjehduksessa saimme ensikosketuksen paikallisiin olosuhteisiin. Kohtuullinen tuuli ja korkea aallokko olivat vieraan tuntuisia ajaa, kun kotona on pääsääntöisesti ajettu ”sileää” vettä.

Trimmejä pyöritettiin edestakaisin, mutta koskaan ei tuntunut hyvältä. Siinäpä mietittävää illaksi. Koska narusäädöt eivät vesillä auttaneet, niin teimme maston asentoon muutoksia. Kiristimme alavantit maston jäykkyyden lisäämiseksi ja lyhensimme etuvanttia tuuman fokan ”säkin” pienentämiseksi.

Ensimmäinen EM-kisapäivä alkoi lykkäyksellä kovan tuulen takia. Tuulen rauhoituttua lähdettiin vesille. Kryssit oli hyvin ajettavissa, kun olisi vain oppinut olemaan upottamasta keulaa jokaiseen aaltoon. Avotuulilla tuntui pahalta ajaa, kun ajoittain peräsin ei ollut vedessä ollenkaan ja välillä keula oli kokonaan veden alla. Tilanne rauhoittui, kun itse meni takakannen kulmaan istumaan ja muu miehistö tasapainotti venettä. Sama ongelma näytti olevan muillakin veneillä, emme siis olleet ainoita opintomatkalaisia.

Lähtöjen merkitys on todella suuri. Epäonnistuneen lähdön jälkeen ei voi päästä vapaaseen tuuleen. Sotketun tuulen kanssa ei voi ajaa hyvää vauhtia. Olemalla ajoissa linjalla, voi muutamalla nopealla vendalla päästä haluamaansa paikkaan ja ajaa puhtaassa tuulessa. Taktinen silmä lähtöpaikan hakemisessa kehittyi kerta kerralta ja omat lähtömme paranasivat huomattavasti regatan aikana.

Seuraavina päivinä tuulet olivat vähän rauhallisempia. Joka lähdössä sijoitukset tuntuivat parantuvan, joten mieliala oli ihan hyvä. Taktisesti piti kryssit pyrkiä matalaan veteen ja avotuulet leikata ison aallokon kautta. Pohjoistuulella kryssit tuli ottaa oikealta myös sen tähden, että lopun laylinellä virta työnsi venettä kokoajan ylemmäksi. Virran voimakkuus oli n. 0,5 solmua. Purjeiden trimmaami-

sesta opimme sen, että vendan jälkeen säädöt tuli muuttaa, koska aallokko oli ”vino” tuuleen nähden ja toisella halssilla tuli mennä aallokosta suoraan läpi ja toisella kiivetä aaltoja ylös.

EM-kisoissa opittujen tempujen kanssa jatkettiin MM:issä ja havaitsimme olevamme pyörimässä aivan uusien veneitten joukossa. Sijoitukset paranasivat sitä mukaan, kun opimme paremmin ajamaan aallokkoa ja hakemaan taktisesti oikeita paikkoja. Lisäksi olosuhteiden muuttuessa säätöjen muuttamisesta tuli automaattista ja nopeaa. Kahden viimeisen päivän arpajaisia lukuun ottamatta kisat meni tyydyttävästi ottaen huomioon olosuhteiden poikkeuksellisuuden kotimaisiin vesiin. Suomessa hankitulla järvipurjehduksen osaamisella ei ollut näissä kisoissa mitään arvoa. Asiat tuli opeteltua paikanpäällä. Tällä tavalla tulee annetuksi liikaa etumatkaa esimerkiksi paikallisiin purjehtijoihin. Italialaisista Notoa lukuun ottamatta muiden kanssa pystyi kilpailemaan ajoittain pitkäänkin, kunnes tekee jonkun perusvirheen. Näissäkin kisoissa se voitti, joka tekee vähiten virheitä.

Veneitten pakkaaminen rekkaan tehtiin henkilövoimin iltamyöhällä päättäjäisten jälkeen. Urakkaa oli avittamassa ja seuraamassa useampia kanssakilpailijoita. Kohtuullisen ähellyksen jälkeen veneet oli kyydissä ja Markku lähti Suomea kohti. Purjehtijat suuntasivat omille tahoilleen pakkailemaan tavaroitaan kotimatkaa varten. Seuraavana viikonloppuna rekkakuorma purettiin TP:n rannassa ja reissu alkoi olemaan ohi.

FIN-14534, Masi V

Kimmo Aromaa Mika Aromaa Juha Aromaa

